

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce S., spol. s r. o.**, zastoupeného JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem, se sídlem Moravská Ostrava, Matiční 730/3, proti **žalovanému Celnímu ředitelství Ostrava**, se sídlem Ostrava - Přívoz, nám. Sv. Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 8412/01 - 01 - 1401 ze dne 4. 1. 2002, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 1. 2003, č. j. 22 Ca 70/2002 - 21,

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 70/2002 - 21 ze dne 31. 1. 2003 **se zrušuje.**

II. Žaloba **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Celní úřad Frýdek - Místek rozhodl dne 29. 8. 2001 o propuštění zboží do režimu volného oběhu rozhodnutím učiněným na jednotné celní deklaraci č. 10469251 - 07113 - 9 pro zboží označené „sirupy s přísadou aromatických látek nebo barviva – ostatní“, ve které je žalobce označen jako příjemce. Zároveň v části B jednotné celní deklarace celní úřad označil, že deklarovaným zbožím byla dle nařízení vlády č. 263/2001 Sb. čerpána kvóta pro cukr – 00 104.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Celní ředitelství Ostrava na základě § 57 odst. 3 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 263/2001 Sb. a v souladu s § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zamítlo napadeným rozhodnutím. V odůvodnění se konstatovalo, že podle § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 263/2001 Sb., kterým se stanoví ochranné opatření na dovoz některých výrobků do České republiky, byl v rámci ochranných opatření stanoven objem dováženého aromatizovaného cukerného sirupu zařazovaného do podpoložky 2106909059 celního sazebníku celní kvótou, v daném případě ve výši 3000 tun. Uvedlo, že Celní úřad Frýdek - Místek po právu požadoval použití celní kvóty, protože ochranné opatření vnitřního trhu se na tento dovoz skutečně vztahovalo bez ohledu na původ zboží a na skutečnost, že dovezené zboží bylo propuštěno „beze cla“.

Žalobou ze dne 21. 2. 2002 se žalobce domáhal, aby Krajský soud v Ostravě obě uvedená správní rozhodnutí zrušil. V ní uvedl, že byl postupem celních orgánů zkrácen na svých právech, neboť tím došlo k bezdůvodnému čerpání kvóty pro dovoz cukru k tíži jeho a dalších dovozců, ačkoli je deklarované zboží podle nařízení vlády č. 441/2000 Sb. od cla zcela osvobozeno. Podle něj mělo být nejdříve zkoumáno, zda jde o zboží s preferenčním původem v České republice a teprve pokud nebude tento původ shledán, mohlo být přistoupeno k čerpání kvóty pro dovoz cukru.

Krajský soud v Ostravě žalobě vyhověl a v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodnutí stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění uvedl, že § 1 nařízení vlády č. 263/2001 Sb. nespojuje použití celních kvót s původem dováženého zboží, ale pouze množstevně omezuje dovozy vybraných druhů zboží, zatímco pro aplikaci § 6 nařízení vlády č. 441/2000 Sb. je rozhodujícím a jediným kritériem původ zboží. Uvedl, že v případě sazebních opatření je jejich použití omezeno vždy pouze na určitý objem a nad jeho rámec nelze preferenční sazební opatření použít. Jsou-li však splněny podmínky vymezené v § 6 nařízení vlády č. 441/2000 Sb. není objem dováženého zboží, které je propuštěno do režimu volného objemu, nijak množstevně limitován. Jelikož předmětné zboží má preferenční původ v České republice, nebyly splněny zákonné podmínky pro použití preferenčního sazebního opatření, neboť nelze uplatnit sazbu dovozního cla stanovenou celním sazebníkem. Ačkoli v odůvodnění uvádí, že z uvedeného důvodu soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, z výroku rozhodnutí i z jeho ostatního obsahu vyplývá, že jej zrušil pro nezákonnost.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě podalo Celní ředitelství Ostrava (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které uvádí, že nařízení vlády č. 263/2001 Sb. jako opatření vydané v souladu s § 19 a § 21 zákona č. 62/2000 Sb. omezuje použití původu zboží jen na podmínky uvedené v § 5 tohoto nařízení. Ustanovení § 57 odst. 3 celního zákona se proto použije i na objem dováženého zboží s jednostranným preferenčním sazebním opatřením uvedeným v § 6 nařízení vlády č. 441/2002 Sb. Tímto způsobem se Česká republika chrání i před tzv. kruhovými obchody, tj. obchody, při kterých je zahraniční zboží dovezeno do ČR k aktivnímu zušlechťovacímu styku s cílem získat český původ a posléze opět přivézt zpět do ČR s odkazem na § 6 nařízení vlády č. 441/2002 Sb. beze cla.

Nejvyšší správní soud po zjištění, že kasační stížnost je podána včas a že je přípustná, přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení

před soudem, kromě jiného, zmatečné. V daném případě Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pro konání soudu chyběly podmínky řízení, a proto jeho řízení podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bylo zmatečné. Kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (§ 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Nedostatek podmínek řízení je tedy dán zejména tehdy, jestliže návrh není způsobilý věcného projednání, tedy je-li dán některý z důvodů pro jeho odmítnutí podle § 46 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení odst. 1 písm. d) soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle s. ř. s. nepřijatelný. Nepřijatelným je i tehdy, jestliže je napaden úkon správního orgánu, který ve smyslu § 65 odst. 1 není rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud tedy zkoumal, zda žalobou napadený úkon správního orgánu byl rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je rozhodnutím úkon správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti fyzických nebo právnických osob.

V daném případě byl žalobou napaden úkon správního orgánu značený jako „rozhodnutí o odvolání“. Odvoláním se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí Celního úřadu Frýdek - Místek v té části, ve které uvedl, že se na dovoz předmětného zboží vztahuje celní kvóta pro cukr – 00 104 – na základě nařízení vlády č. 263/2001 Sb., kterým se stanoví ochranné opatření na dovoz některých výrobků do České republiky. V napadeném „rozhodnutí o odvolání“ stěžovatel odvolání zamítl s tím, že v odůvodnění uvedl, z jakých důvodů se podle jeho názoru dovoz předmětného zboží zahrnuje do uvedené kvóty.

Daným rozhodnutím však nedošlo k jakémukoli založení, změně, rušení nebo závaznému určení práv či povinností. Poznámka uvedená na jednotné celní deklaraci, že se dovoz zboží zahrnuje do celní kvóty neměla žádný vliv na určení práv či povinností žalobce v daném celním řízení. V daném řízení bylo rozhodováno o celním dluhu žalobce, přičemž toto rozhodnutí nebylo žádným způsobem ovlivněno konstatováním o zahrnutí dovozu do celní kvóty. Uvedené konstatování mělo jen informační charakter a nebylo přímo závazné ani rozhodující pro správní orgán. Zahrnutí do celní kvóty by bylo z hlediska práv a povinností dovozce významné až v tom okamžiku, kdy v dalším celním řízení celní úřad rozhodl o výši cla, kterou by stanovil na základě toho, že podle jeho názoru již došlo k vyčerpání celní kvóty. Až následné rozhodnutí o výši cla by tedy bylo rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., proti kterému by byla přípustná žaloba ve správním soudnictví. V tomto řízení by byl předmětem soudního přezkumu i způsob výpočtu celní kvóty celním úřadem. Nejvyšší správní soud dále poukazuje na to, že celní kvóta se vztahuje na celkový dovoz předmětného zboží do České republiky za určené období. Nepřímo tak signalizuje vůči všem potenciálním dovozcům, jaké dovozy bude celní úřad započítávat do celní kvóty, aniž by však tito potenciální dovozci byli přímo dotčeni na svých právech, a byli všichni aktivně procesně legitimováni k žalobě ve správním soudnictví.

Jelikož napadený úkon správního orgánu není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., nebyla žaloba přípustná a krajský soud ji měl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. odmítnout. Rozhodl-li přesto o věci, rozhodl, ačkoli chyběla podmínka řízení, čímž je řízení před soudem zmatečné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z uvedeného důvodu nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušit a současně žalobu podanou ke krajskému soudu odmítnout.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2004

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu